

Työssäoppimisjakso Roomassa

Essi Rätti

Opiskelija ja valmistuva Matkailupalvelujen tuottaja

Hain työssäoppimaan ulkomaille, tällä kertaa Italiaan, syksyllä 2011, sillä olen ollut kiinnostunut italian kielestä ja kulttuurista jo pitkään. Ajattelin, että nyt on elämäni tilaisuus, ja kirjoitimme ystäväni Marin kanssa syyskuussa hakupaperit Roomaan ja Torinoon. Vastauksia saimme odottaa pitkään, sillä vasta helmikuussa saimme tietää, että meillä on mahdollisuus päästä Roomaan. Lopulta, noin kaksi viikkoa ennen H-hetkeä, tilanne oli vihdoinkin varmistunut ja varasimme lentoliput. Siitä alkoi kiireinen kaksiviikkoinen: pakkausta, viime hetken ostoksia ja henkistä valmistautumista. Lopulta, kun vihdoinkin olimme Roomassa, kukaan ei ollutkaan meitä vastassa (kuten stereotyyppiseen italialaiseen kulttuuriin kuuluu), ja saimme soitella ja odotella noin tunnin, ennen kuin pääsimme asuntoomme.

Ensimmäisen päivän jälkeen asiat alkoivatkin sujua paremmin; meille kerrottiin, miten pääsemme töihin, mistä löydämme ruokakaupan sekä muita tärkeitä asioita Roomassa asumisen kannalta. Sen jälkeen olimmekin taas omillamme: hoidimme itsemme töihin sovittuina aikoina (lukuun ottamatta päivää, jolloin oli metrolakko, ja hyvästä yrityksestäimme huolimatta emme päässeet bussilla lähellekään työpaikkaa), etsimme hyviä ravintoloita ja ostimme ruokamme lähikaupasta, sekä kiertelimme Roomaa kartta apunamme. Karttaa todella tarvittiin, sillä jokaisena vapaapäivänä (ja töiden jälkeen) lähdimme tutkimaan kaupungin eri osia.

Työpaikassamme Roman Visit Italyn toimistossa tehtävämme oli kirjata Excel -ohjelmaan eri maakuntien ja kaupunkien hotelleita ja järjestää ne aakkos- ja tähtijärjestykseen. Saman operaation teimme myös erilaisille ravintoloille ja kuljetusyhtiöille. Käytössämme meillä oli valitettavasti vain yksi tietokone, joten vuorottelimme; toisen kirjoittaessa toinen suunnitteli illan käyntikohteita, vaihto tapahtui puolen tunnin välein. Tehtyämme kaikki luettelointitehtävät, joita meille keksittiin, saimme uuden, mielenkiintoisen tehtävän: meidän tuli kirjoittaa englanninkieliset esitteet Rooman, Firenzen ja Venezian nähtävyyksistä. Rooman esite oli osittain valmiina, mutta Firenzen ja Venezian esitteet

saimme itse koota alusta alkaen, saimme jopa valita, mistä nähtävyyksistä kirjoitamme! Tämä tehtävä opetti minulle paljon yhteistyöstä, sillä toisinaan olimme hyvinkin erimielisiä esimerkiksi siitä, mikä kirjoitusasu on paras. Pääsimme kuitenkin yhteisymmärrykseen, ja lopputulos oli mielestäni erittäin hieno. Olen jo pitkään pohtinut, pitäisikö minun opiskella kielenkääntämistä, joten tämä tehtävä antoi minulle hieman esimakua työn luonteesta, ja minä oikeasti pidin siitä. Uusien sanojen oppiminen ja työn tulosten näkeminen oli todella palkitsevaa.

Vapaa-ajallamme kiersimme Roomaa ristiin rastiin ja vierailin uskomattoman monessa paikassa, esimerkiksi Pantheonilla ja Castel Sant'Angelossa, ihailin Forum Romanumia ja muita monumentteja, ja kaikkien tyyppillisten nähtävyyksien lisäksi halusin nähdä jotain muutakin, joten vierailin eläintarhassa, mikä oli ehdottomasti yksi matkamme kohokohdista. Kaikkien rakennelmien ja historiallisten kohteiden lisäksi tutustuimme paikalliseen kahvila- ja ruokakulttuuriin. Kokeilimme pakollisten pasta- ja pizzaruokien (joissa oli sadoittain makuvaihtoehtoja!) lisäksi kokeilin myös kana-, kala-, ja risottoruokia. Myös italialainen kahvilakulttuuri tuli erittäin tutuksi kaikissa muodoissaan, kahvista ja croissantista persikkateehen ja panna cottaan. Jälki-, väli- ja alkupalaksi kuului tietenkin italialainen gelato, jota saa sadoissa eri mauissa: minun henkilökohtaiset suosikkini olivat raffaello ja stracciatella, joista ensimmäisessä on kermajäätelöä, kookosta ja mantelia ja jälkimmäisessä suklaahippuja.

Kokonaisuudessaan Rooman matka oli huikea kokemus, enkä kadu ollenkaan, että lähdin matkalle. Tehdessäni oikeaa matkatoimistotyötä, ympärilläni aitoja italialaisia, ja tietäessäni että ulkona minua odottaa uskomaton Rooma, tunsin itseni erittäin onnelliseksi. Matkan aikana minussa heräsi uusia ajatuksia itsestäni, opin kuuntelemaan itseäni ja mikä tärkeintä, jälleen kerran kykenin jäsentelemään hieman enemmän, mistä pidän ja mistä en, ja nyt tunsin vihdoinkin olevani sinut itseni kanssa. Osansa saattoi olla silläkin, että kulkiessani Rooman maisemissa ja istuessani yksin näköalakahviloissa, minulla oli aikaa ajatella omaa elämääni, ja sitä, mitä odotan siltä. On olemassa sanonta, jonka mukaan "maailma avartaa", ja tässä asiassa olen täysin samaa mieltä. Maailma tosiaan avartaa, sekä yleistietämystä että omaa mieltä, maailmalla voi nimittäin verrata omia ajatuksiaan toisen kulttuurin ajatusmaailmoihin, ja siten päästää irti omista jähmettyneistä ajatuksistaan.

